

Kouzelná peřinka

AUTOŘI: Zuzana Pawliková

POSTAVY: (Malá) princezna, Pes Buba

REKVIZITY: Postel princezny, peřinka, Pelíšek psa

Žila byla jednou jedna princezna v malém, ale šťastném království za velkými horami. Princeznička prospívala a byla hodně veselé dítě, ale přece jen ji jedna věc trápila. Velice špatně se jí usínalo. Dlouho nemohla přijít na to, jak pěkně a rychle večer usnout. Maminka jí předčítala pohádky, popíjela teplé mléko nebo čaj s medem, dávala si horkou koupel, ale nic pořádně nezabíralo. Jednou dostala od tatínka novou peřinku a při pohádce, kterou ji četla maminka královna, pod peřinkou usnula, jako když ji do vody hodí. V princeznině pokoji bydlel v koutku taky pes Buba. Malou princezničku hlídal jako oko v hlavě a chodil téměř všude s ní. Teď si po dlouhé době oddychl, že konečně malá princeznička dobře usíná a stulil se do klubička ve svém pelíšku, kde v momentě usnul.

Jako každý rok, tak i letos se konala velké oslava narozenin princezny. Sešli se na ní všichni kamarádi princezny a rodina, u stolu nechyběl ani princeznin oblíbený pes Buba. A že na hostině bylo dobrot! Ajaj, až oči přecházely a tlamička by jedla. Starý pes nakonec spořádal před spaním, co se do něj vešlo. Princezna ochutnala svá oblíbená jídla a hodně tancovala a smála se. Večer byla unavená a jen co se přikryla peřinkou, usnula, jako když ji do vody hodí.

Pes se odvalil do pelíšku, ale tak ho tlačilo břicho, že nemohl usnout. A tu si pomyslel. „Jen kdybych měl tu princezninu peřinku, to bych jistě usnul hned, jako ona.“

Buba se celou noc převaloval a když si konečně na chvíli zdřímnul, vzbudila ho princezna se smíchem, že je čas jít na procházku. Psovi nebylo nejlépe, ale protože to byl slušně vychovaný pes a princeznu měl moc rád, vyhověl jí a doprovodil ji do zámeckého parku. Jen co se z procházky vrátili, zalezl pes zase do pelíšku a snažil se usnout, aby se mu už konečně ulevilo. Ale pořád ne a ne zabrat. A tu ho napadlo: „Co kdybych si jen na chvílku vypůjčil princezninu peřinku, pod kterou se jí tak dobře spí. Jistě je to zázračná peřinka.“ Rozhlédl se, zda v pokoji sám a nenápadně stáhl peřinku z postele princezny. V mžiku se do ní zamotal a uvelebil se v pelíšku, který měl pěkně v rohu, takže na první pohled nebylo vůbec vidět, v čem pesek spí.

Po celém dni hraní s dárky, které princezna k narozeninám dostala, se po večeri konečně vydala do postýlky a chtěla se stulit pod svou peřinku, ale ouha. Peřinka byla pryč.

Princezna byla moc smutná, a tak se vydala s maminkou peřinku hledat po celém zámku. Podívat se k psovi Bubovi do pelíšku ji nenapadlo, ačkoliv peřinka vystrčila nenápadně zpod packy psa svůj cíp, aby ji bylo lépe vidět.

Tu noc spala princezna s maminkou stejně, jako když byla ještě hodně malá a ráno se vydala do svého pokoje, aby vzbudila psa. A co v tom ranním světle nevidí. Spokojený pes leží v její peřince. Musela se tomu smát a chrápajícího psa probudila se slovy: „Bubo, vstávej, je čas jít na procházku, ty lumpe.“

Královna princezně peřinku pořádně vyprala a Bubovi nechali ušít stejnou, jen trošičku menší. A od té doby spokojeně oddychují každou noc oba, princezna i její milovaný pes Buba. Ačkoliv peřinka zřejmě

neměla příliš velkou zásluhu na vytrávení přecpaného břicha psa, přece jen si to můžeme myslet. Třeba to opravdu byla kouzelná peřinka, která mu pomohla tak pěkně usnout. Dobrou noc.

Masek.cz – POHÁDKA